

Noorman-den Uyl

bedoeling was. Mensen wijzen dan naar de overheid en niet naar het pensioenfonds; die affaire herinneren wij ons nog levendig. Overigens heeft dit ook wel eens andersom gefunctioneerd.

Ik heb dus nog vragen voor de minister, ik ben nog niet toe aan een definitief standpunt. Is het überhaupt mogelijk om dit via de twaalf pensioenfondsen of vergunninghouders transparant te maken? Wat zijn de consequenties van de overheveling naar de SVB en in hoeverre kun je de kosten daarvan transparant maken? Is het mogelijk om van één uitbetaler te eisen dat hij alle voorlichtingsfuncties van de SVB overneemt en zou dat, als je dat zou handhaven, geen onderdeel van het vergunningstelsel moeten zijn, inclusief alle voorlichting die betrekking heeft op de heffingskortingen die een rol kunnen spelen bij de hoogte van het inkomen van bijvoorbeeld chronisch zieken? Het is mij opgevallen dat de besparing noch de winst echt groot zijn. Het gaat dus niet om het geld; in wezen staan centraal de klantvriendelijkheid van overheid en pensioenfonds, de wijze waarop mensen het meeste recht wordt gedaan, de wijze waarop mensen inzicht hebben in wat ze krijgen, waarom en van wie. Afhankelijk van de antwoorden van de staatssecretaris op mijn vragen zullen wij een definitief standpunt innemen.

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Voorzitter! Ik zal op dit late uur zo bondig mogelijk proberen te antwoorden. Waarom heb ik voorgesteld om de scheiding van de uitbetaling van AOW en ANW enerzijds en aanvullend pensioen anderzijds te verplichten? Ik wil duidelijkheid voor de burger scheppen omtrent de verantwoordelijkheid voor deze zaken. Velen zullen zich de commotie van begin 1998 nog wel herinneren, toen gepensioneerden hun totale netto-inkomen zagen dalen terwijl hun door het kabinet een inkomensverbetering, of ten minste inkomensneutraliteit, in het vooruitzicht was gesteld. De insteek van overheidswege was een inkomensverbetering door verhoging van de bruto-AOW. Bij pensioenfondsen die een inbouwpensoensystematiek hanteren, had dit tot gevolg dat het aanvullend pensioen

omlaag ging. In veel gevallen had dit een daling van het netto-inkomen tot gevolg. Het zal u duidelijk zijn dat ik de inbouwsystematiek om die redenen geen warm hart toedraag. Ik wil niet zo ver gaan om die te verbieden; het is immers een uitstervend fenomeen. Toch moet duidelijk zijn waar de verschillende verantwoordelijkheden liggen.

De problemen in 1998 zouden kunnen terugkeren in het nieuwe belastingstelsel 2001: ook daaruit zal een verhoging van de bruto-AOW voortvloeien. Aan de heer Biesheuvel zeg ik dat ik dit probleem zag aankomen en daarom mijn koers versus de SVB heb veranderd. In eerste instantie wilde ik de mogelijkheid voor gezamenlijke betaling, weliswaar tegen betaling voor de extra kosten daarvan voor de SVB, nog openlaten. Gelet op het feit dat ik ook hier weer bij de pensioenfondsen die met een inbouwsystematiek werken, deze problemen zag opdoemen, dacht ik: neen, het is nu het moment om duidelijkheid te bieden.

Ik heb de pensioenfondsen met inbouwsystematiek op 29 augustus schriftelijk verzocht om concreet aan te geven of en, zo ja, op welke wijze zij de negatieve gevolgen per 1 januari zullen corrigeren. Van de meeste fondsen heb ik een klip en klaar antwoord gekregen: wij gaan dat gewoon helemaal compenseren. Echter, van een enkel fonds, niet het meest onbelangrijke, heb ik dat antwoord nog niet ontvangen. Daarom is het niet alleen nu, maar ook voor de toekomst gewenst dat duidelijk wordt wie waarvoor verantwoordelijk is.

Daarmee kom ik bij het amendement-Bijleveld-Schouten, thans verdedigd door de heer Biesheuvel. Voorzitter! Duidelijk is dat ook de indiener vindt dat de gescheiden verantwoordelijkheden goed in kaart moeten worden gebracht. Ik begrijp dat pensioenfondsen bereid zouden zijn om aan te geven welk deel van het uitbetaalde bedrag AOW-uitkering betreft en welk gedeelte aanvullend pensioen is. Daarmee zou voldoende duidelijkheid worden geschapen voor de burgers. De vraag is echter hoe men dit zou moeten doen. De gemiddelde pensioenontvanger krijgt immers slechts eenmaal per jaar een overzicht waarin wordt aangegeven wat AOW en wat aanvullend pensioen is. Dat gebeurt niet

maandelijks, bij het overmaken van het bedrag.

Bovendien is het pensioenfonds slechts in staat om brutobedragen te vermelden. Zij kunnen immers nooit overzien wat de fiscale positie van hun cliënt is. Het gevolg hiervan is dat geen inzicht kan worden verschaft in de "oorzaken" van de nettopositie. Ik vermoed dat het heel moeilijk, zo niet onmogelijk voor pensioenfondsen is om de gewenste duidelijkheid te verschaffen. Hoewel het amendement een stapje vooruit is ten opzichte van de huidige situatie, meen ik dat hiermee geen volledige transparantie wordt verschaft.

Ik denk, voorzitter, dat dit aspect bij de schriftelijke behandeling niet volledig aan bod is gekomen. Bovendien heeft mevrouw Noorman enkele specifieke vragen gesteld. Stel dat men de verantwoordelijkheidsverdeling helemaal zuiver maakt, hoe kan men dan garanderen dat mensen niet in problemen met de fiscus komen en dat er wél volledige transparantie ontstaat?

Voorzitter! Ik ben graag bereid de Kamer nog voor de stemmingen te voorzien van een korte, verhelderende brief waarin deze kwestie nader wordt toegelicht. Vervolgens kan de Kamer haar mening bepalen omtrent dit amendement.

De **voorzitter**: Dat dient u dan wel zo snel mogelijk te doen, want ik heb begrepen dat dit wetsvoorstel nog vóór 1 november naar de Eerste Kamer moet worden verzonden. Wij moeten er dus aanstaande dinsdag over kunnen stemmen.

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Ik zal maandag de Kamer de brief doen toekomen.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Sluiting 21.05 uur

Lijst van ingekomen stukken, met de door de voorzitter terzake gedane voorstellen:

1. de volgende brieven:

twee, van de minister van Buitenlandse Zaken, te weten:
een, ten geleide van een reactie op de bevindingen van de Algemene Rekenkamer over de zorg voor Nederlandse gedetineerden in het buitenland (27430, nr. 3);
een, ten geleide van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek El Salvador inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen (27443, R1667);
een, van de ministers van Buitenlandse Zaken en voor Grote Steden- en Integratiebeleid en de staatssecretaris van Justitie, ten geleide van de rapportage Asielketen over de maanden mei tot en met augustus 2000 (19637, nr. 542);
drie, van de minister van Justitie, te weten:
een, over de bestrijding van mensen-smokkel in Nederland (27204, nr. 2);
een, over aanwijzing doorlaten personen (27278, 27204, nr. 2);
een, ten geleide van informatie over een onderzoek van de EU naar overtreding van de Wet economische mededinging door aardolie-maatschappijen (27400-VI, nr. 4);
een, van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, ten geleide van het rapport "Toezicht op schrift" (26721, 26906, nr. 11);
twee, van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, te weten:
een, ten geleide van de antwoorden op vragen die bij de behandeling van het wetsvoorstel Structuur beheer afvalstoffen in eerste termijn op 3 oktober 2000 niet meer behandeld konden worden (26638, nr. 23);
een, ten geleide van de notitie inzake verantwoording van het klimaatbeleid (27442);
een, van de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, inzake huurprijsbeleid voor 2001-2002 (27441);
twee, van de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, te weten:
een, ten geleide van de 10de voortgangsrapportage inzake het Deltaplan grote rivieren (DGR) over het eerste halfjaar 2000 (18106, nr. 103);
een, inzake een aangenomen motie van de leden Augusteijn-Esser, Van der Steenhoven en Herrebrugh, nr. 7, inzake de Vierde nota waterhuishouding (26401, nr. 24);

twee, van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, te weten:
een, ten geleide van de geannoteerde agenda ten behoeve van de Raad voor de werkgelegenheid en sociaal beleid van 17 oktober 2000 (21501-18, nr. 130);
een, inzake arbeid en zorg (26447, nr. 37);
een, van de minister en de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, over de hoofdlijnen van het EQUAL-programma in de periode 2000-2006 (26642, nr. 11).

Deze brieven zijn al gedrukt en rondgedeeld;

2. de volgende brieven:

een, van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, ten geleide van de tussenevaluatie Unit synthetische drugs;
een, van de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid, ten geleide van het instellingsbesluit van het Informatie- en communicatietechnologieberaad (ICT-beraad);
een, van de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, inzake artikel 34, vijfde lid, van de Monumentenwet 1988;
een, van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, over de verwerking van loodaccu's bij Métal-Blanc in Frankrijk;
een, van de staatssecretaris van Economische Zaken, inzake subsidieregeling ondernemerschap en onderwijs.

De voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies en niet te drukken;

3. een brief van F. Neter-Polak, inzake het artikel van Elma Verhey in Vrij Nederland (n.a.v. het debat over de Joodse tegoeden van 28-09-2000.

De voorzitter stelt voor, deze brief door te zenden aan de betrokken commissie;

4. een brief J. van der Poorten, inzake het christelijk manifest.

Deze brief ligt op de griffie ter inzage.

□

Presidiumbesluit

Het Presidium heeft met eenparigheid van stemmen besloten, te stellen in handen van de vaste commissie voor Financiën:
- het wetsvoorstel Wijziging van belastingwetten c.a. (Belastingplan 2001) (27431).